

ת"פ 14121/02/20 - מדינת ישראל נגד יאסין אבו נאב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 14121-02-20 מדינת ישראל נ' אבו נאב

בפני בעניין:	כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד גל נשרים נגד יאסין אבו נאב
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד חלדון נג'ם ועו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות התפרעות והפרעה לשוטרי בנסיבות מחמירות.

ביום 19.11.19 סמוך לשעה 17:00, במהלך ניחום אבלים אצל משפחתו של פארס אבו נאב, שנהרג במהלך פעילות משטרתית מירי שוטרים, נפגש הנאשם עם הקטין מ.א. ואחרים ליד בית האבלים בשכונת ראס אל-עמוד.

באותו הלילה, סמוך לשעה 22:00, התקיימו אירועי התפרעות בשכונה, במהלכם יודו אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים לעבר כוחות המשטרה ולעבר ביתם של תושבים יהודים הגרים במקום. הנאשם נטל חלק בהתפרעות. במסגרת זאת התבקש הנאשם על ידי שני רעולי פנים, לעמוד בקצה רחוב בשכונה על מנת לתצפת, לבדוק ולהודיע למתפרעים אם שוטרים נכנסים לשכונה, כדי לאפשר להם לברוח מהמקום בטרם הגעתם של השוטרים. בהמשך הנאשם זרק אבן בגודל כף יד לעבר כוחות המשטרה ממרחק של כחמישים מטרים, וזאת כשהוא רעול פנים.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, והוסכם על עובדה נוספת המתייחסת לנסיבות מותו של פארס אבו - נאב. הנאשם הודה במיוחס לו והורשע, לא הוצגה הסכמה לענין העונש.

3. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין עשרה לעשרים וארבעה חודשי מאסר בפועל, ביקשה לגזור על הנאשם עונש של שישה-עשר חודשי מאסר בפועל, המצוי באמצע המתחם ולהפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה בן ארבעה חודשים שעמד לחובת הנאשם. המאשימה הדגישה בטיעוניה את ההסלמה שחלה במעורבותו הפלילית של הנאשם, את הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע ואת שכיחותה של תופעת

ההתפרעויות, המחייבת ענישה מרתיעה. המאשימה תמכה עמדתה בפסיקה.

4. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע מתחם עונש הולם שבין חמישה לחמישה- עשר חודשי מאסר בפועל וביקש לגזור על הנאשם עונש של שבעה וחצי חודשי מאסר המצוי באמצע המתחם. ב"כ הנאשם טען כי עונש המאסר המותנה אינו חל במקרה זה וכי לא ניתן להפעילו. ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה, כי מעשיו של הנאשם נעשו לאחר שכוחות הביטחון ירו בקרוב משפחתו והרגוהו וכן הדגיש את המרחק הגדול ממנו נזרקה האבן, המלמד כי לא היתה לנאשם כוונה אמיתית לפגוע בשוטרים.

5. הנאשם בדברו האחרון אמר שהוא מתחרט על מעשיו ומתחייב שלא יחזור עליהם. הנאשם אמר כי הוא מתכוון לצאת מהכלא, לשקם את חייו וללמוד.

מתחם העונש הולם

6. הערכים המוגנים באמצעות העבירות שביצע הנאשם הם שמירה על הסדר הציבורי, על שלום הציבור ובטחונו והגנה על שלמות גופם של השוטרים כשהם מבצעים את תפקידם.

7. הנאשם נטל חלק בהתפרעות שבה השתתפו גם אחרים ואשר אירעה בתוך שכונת מגורים, עובדה שיש בה כדי להשפיע לרעה על מרקם חייהם של התושבים ולפגוע בתחושת הביטחון האישי, בחופש התנועה שלהם וביכולתם לצאת מביתם ולהסתובב בשכונת מגוריהם ללא חשש.

8. השתתפותו של הנאשם בהתפרעות דרשה מידה מסוימת של תכנון, והוא נקט אמצעי זהירות שימנע את זיהויו בכך שעטה רעלה על פניו.

בתוך מעשי ההתפרעות היה לנאשם תפקיד כפול: הן תפקיד של תצפיתן שנועד להזהיר מפני הגעתם של כוחות הבטחון, הן חלק פעיל שכלל יידוי אבן אחת לעבר כוח המשטרה.

9. האבן שיידה הנאשם נזרקה ממרחק רב של עשרות מטרים, וספק אם היה בה כדי לפגוע במי מהשוטרים. ואולם, לא ניתן להתעלם מהאפקט הסינרגטי שיש למעשה כזה. מעשה אלימות בודד שבו נוקט כל אחד מהמשתתפים בהתפרעות, יש בו כדי ללבות את ההתפרעות ולעודד מעשי אלימות נוספים שבכוחם לפגוע בשוטרים.

10. למרבה המזל, מעשיו של הנאשם, ואף אלה של המתפרעים האחרים, לא הובילו לפגיעה בפועל במי מהשוטרים.

11. ניתן להבין את סערת הרגשות שבה היה נתון הנאשם עקב מותו של קרוב משפחתו במהלך פעילות כוחות הביטחון. עם זאת, מובן כי לא ניתן להשלים בשום אופן עם ביצוע מעשי אלימות כתגובה לאובדן זה.

כאן המקום להעיר, כי הנאשם הורשע לפני כשלוש שנים בביצוע עבירה בנסיבות דומות, אשר בוצעה אף ללא רקע דומה.

12. עיון בפסיקה מלמד, כי בנסיבות דומות של השתתפות פעילה באירועי התפרעות המוניים, נגזרו, ככלל, עונשי מאסר בפועל גם על צעירים נטולי עבר פלילי ואפילו קטינים. ראו למשל ת"פ (ירושלים) 46452-08-19 **מדינת ישראל נ' יאסין מוסטפא** (7.10.19) והפסיקה הנזכרת שם.

13. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של נאשם הוא בין שישה לחמישה-עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה ובמקרים המתאימים, גם קנס.

העונש המתאים לנאשם

14. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בשלב מוקדם יחסית של ההליך, שהיה בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי. ההודאה מגלמת גם מידה של קבלת אחריות על המעשים.

15. לנאשם שהוא צעיר בן 22, הרשעה קודמת בעבירה דומה. ביום 20.2.17 נגזרו עליו עונשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס, בגין הרשעתו בעבירת הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות שבוצעה בנסיבות דומות לנסיבות התיק הנוכחי. ערעורו של הנאשם על חומרת העונש התקבל, ובית המשפט המחוזי המיר חלק מתקופת המאסר בפועל למאסר בעבודות שירות.

העובדה כי הנאשם שב וביצע עבירה דומה, מלמדת על כישלון ההרתעה של ההליך והעונש הקודם ומחייבת החמרה בענישה, על מנת שזו תרתיע את הנאשם מפני ביצוע המעשים ותגן על הציבור מפניו.

16. הצדדים חלוקים ביניהם בשאלת היותו של עונש המאסר המותנה בר הפעלה במקרה דנן. עונש המאסר המותנה שנקבע בגזר דינו של בית משפט השלום נוסח כך: **"מאסר למשך ארבעה חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, אם יעבור עבירה של תקיפת שוטרים"**. רכיב עונשי זה לא שונה במסגרת פסק הדין בערעור.

17. עבירה של הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות היא עבירה שונה מעבירת תקיפת שוטר. עם זאת, בחינת תחולתו של המאסר המותנה אינה פורמאלית, אלא מתייחסת לשאלה האם מעשה העבירה שבגינו הורשע הנאשם מקיים באורח מהותי את היסודות של העבירה המפורטת בתנאי. ראו ע"פ 49/80 **מסילתי נ' מדינת ישראל** (פ"ד לד(3) 808).

18. היסוד העובדתי בעבירת הפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות הוא: **"המיידיה או יורה אבן או חפץ אחר לעבר שוטר או לעבר כלי רכב משטרתי"**. היסוד ההתנהגותי של העבירה זהה ליסוד ההתנהגותי של עבירת ניסיון

תקיפה.

על פי פסיקת בית משפט העליון גם עבירת ניסיון מפעילה עונש מותנה שנקבע על העבירה המושלמת. ראו ע"פ 4517/04 **מסראווה נ' מדינת ישראל** (פ"ד נט(6) 119).

לפיכך יש לקבוע, כי עונש המאסר המותנה הוא בר הפעלה.

19. בבחינת אופן הפעלת המאסר המותנה נתתי דעתי לעובדה, כי מעשה העבירה שעליו נותן הנאשם את הדין כעת דומה מאד בנסיבותיו למעשים בגינם נגזר עליו עונש המאסר המותנה, אך מנגד גם לעובדה, כי העבירות הנוכחיות בוצעו סמוך מאד לסיום תקופת התנאי. כן נתתי דעתי לגילו הצעיר של הנאשם ולרצון שהביע לשקם את עצמו ולשוב לדרך נורמטיבית. כל אלה מצדיקים חפיפה מסוימת של העונשים.

20. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע עבירה מוביל למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם.

21. לנוכח האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. עשרה חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו 7.1.20.

ב. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם ביום 20.2.17 במסגרת ת.פ. 29695-08-16 של בית משפט השלום בירושלים, יופעל כך ששלושה חודשים ממנו יצטברו לעונש שנגזר על הנאשם וחודש אחד יחפוף לו.

בסך הכל ירצה הנאשם שלושה- עשר חודשי מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.

ג. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע, או עבירה של הפרעה לשוטרי בנסיבות מחמירות או עבירת התפרעות.

ד. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ח' סיוון תש"פ, 31 מאי 2020, בנוכחות הצדדים.